

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5553

гр. София, 23.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **14115** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на Н. Л. И. – ищец по делото, подадена чрез пълномощника му адв.М., с искане за допълване на постановеното по делото решение във връзка с искането му за присъждане на разноски. Изводите в мотивите на решението относно недължимостта на разноски в конкретния случай въпреки основателността на иска намира за неправилни и необосновани, тъй като според него исковата молба представлява покана за доброволно изпълнение.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, намира следното:

Производството по адм.д. № 14115/2019г. по описа на Административен съд София-град е образувано по искова молба на Н. Л. И., подадена чрез адв.Б. М., с която срещу Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/ е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на сумата в размер на 300 лева, представляваща обезщетение на ищеца за причинените му имуществени вреди, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по НАХД № 18551/2018г. по описа на Софийски районен съд във връзка с оспорването на Наказателно постановление № 23-002830/15.10.2018г., издадено от директора на ДИТ-СО, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила на 15.03.2019г. Решение № 45455/20.02.2019г. Претендират се и разноските по настоящото производство.

В съдебно заседание на 04.06.2020г. пълномощникът на ответника е признал основателността на иска.

Производството по делото е приключило с постановяването на Решение № 3386/29.06.2020г., с което ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 300 /триста/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди от незаконосъобразно издаденото Наказателно постановление №

23-002830/15.10.2018г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, ведно със законната лихва върху сумата от датата на влизане в сила на решението – 15.03.2019г., до окончателното ѝ изплащане.

По отношение претенцията за присъждане на разноските по производството, предвид изявлението на пълномощника на ответника в съдебно заседание, съдът изрично е изложил съображения, че такива не се дължат на ищеца, тъй като в случая намира приложение разпоредбата на чл.78, ал.2 ГПК, съгласно която, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В случая с оглед изричното изявление на ответника, направено в отговора на исковата молба и в съдебно заседание, че признава основателността на иска, е осъществена втората предпоставка. Съдът е приел, че с оглед липсата на доказателства за отправена от ищеца до ответника покана за доброволно изпълнение на претендираното обезщетение, е осъществена и първата изискуема от правната норма предпоставка – в този см. Определение № 7782 от 20.06.2017 г. по адм. д. № 6648/2017 г., V отд. на ВАС, Определение № 646 от 07.11.2017 г. по ч. т. д. № 2565/2017 г., т. к., II т. о. на ВКС, Определение № 115 от 04.01.2019 г. по адм. д. № 14344/2018 г., III отд. на ВАС, тъй като ищецът е пристъпил направо към съдебна защита на правото си на обезщетение, без преди това да отправи покана до ответника за доброволно изплащане на обезщетението в претендирания размер.

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, приложима субсидиарно на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В настоящия случай разноски не са присъдени, но това обстоятелство не се дължи на пропуск на съда, поради което не е налице необходимост от допълване на решението. На основание чл.81 ГПК съдът дължи произнасяне по претенцията за присъждане на разноски, но при неоснователност на тази претенция, съобразно константната практика на ВКС, не дължи постановяването на нарочен диспозитив. Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на Н. Л. И. за допълване на постановеното по делото Решение № 3386/29.06.2020г., в частта на разноските.

ПРЕКРАТЯВА производството по молбата.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

